

Australien 2002

09 dec. 2002.

Turen gik videre til Lamington Nationalparken. Om eftermiddagen gik vi turen til Phyton Rock, en tur på ca. 6 km. Bagefter gik vi en lille rundtur i trætoppene ved Green Mountain, på nogle hængebroer som er sat op.

Der er rigtig mange flotte fugle i parken, og de kommer tæt på os. Sikkert fordi man ved et Resort ved siden af lejren fodrer fuglene.

Der er også en del små wallabier, også kaldet pademelon som hopper rundt.

Sidst på eftermiddagen begyndte det at regne, tordne og lyne. Det fortsatte med at regne det meste af natten. Teltet holdt heldigvis tingene tørre.

10. dec. 2002.

Heldigvis var der tørvejr da vi vågnede, for vi havde bestemt os for en længere travetur.

Vi pakkede en madpakke og begav os ud på en 18 km tur. Der lå stadig en tåge i regnskoven og alt var vådt. Det var ligesom mere rigtigt at se regnskoven i den påklædning. Her i Lamington er regnskoven rimelig tæt i bunden, de har sikkert fået mere vand her, end i de nordlige regnskove vi har set.

På meget af turen blev vi nødt til at pille små igler af vores ben, for de synes åbenbart det var rart at kravle rundt på vores ben. Iglerne er blodigler, de er sorte, 1 - 2 cm lange og 2 mm tykke før de suger blod. Iglerne er ikke farlige, og det gør heller ikke ondt når de sætter sig fast, det er bare lidt ulækkert.

Da vi manglede ca. 2 km begyndte det at regne kraftigt, så selvom vi fandt regnfrakkerne frem, nåede vi at blive meget våde, før vi var tilbage ved teltet.

I teltet havde de små wallabier holdt fest, over den pose brød vi havde glemt at smide i containeren. Husk - efterlad aldrig en affaldspose i teltet.

Det var rart at komme af det våde tøj og i en varm sovepose, synes ungerne.

I teltet lå der også en stormadvarsel fra Rangerne. Der er service på i nationalparken, der var sat sedler op ved alle teltene.

Stormen drev heldigvis over i løbet af et par timer, så det blev en rolig nat.

Vi gik de 18 km på 7½ time, og taget i betragtning, alle de igler vi også nåede af pille af benene, så var det vist meget godt klaret.

11. dec. 2002.

Flemming, Mette og Lars gik en lille tur, mens de ventede på at butikken lukkede op, så vi kunne få mælk til havregrynene. Her er ingen fast åbningstid, der åbnes når det passer dem. Imens fik jeg tørret det mest af vores våde tøj, og teltet, så det kunne pakkes sammen.

Bagefter gik vi op og fodrede fuglene ved resortet. Det er især Crimsons Rosella og King Parot som kommer og får frø.

Vi kiggede lidt mere på området, på turen videre. Vi kørte bagvejen ind i New South Wales og senere ud til Byron Bay.

Alt var optaget på den første campingplads i Byron Bay, så vi bestemte os for at vi havde set turister nok og kørte lidt sydligere til Ballina.

I Ballina slog vi teltet op på en plads inde i byen og lige ved havet.